

[Finansministeren.]

Skyldraadet bestemme, at disse Ændringer skulde foretages. Det tror jeg vil være meget upraktisk. Jeg tror, Rigsdagen maa give Hovedregelen og saa lade den paa dette Omraade mest sagkyndige Institution, som vi har her i Landet, skønne over, om en Vurdering skal foretages og paa hvilken Maade. Det tror jeg ikke er en Opgave, som Rigsdagen bør paatage sig.

Det er muligt, at de Bestemmelser, der findes om Lovens Ikrafttræden og visse Frister, skal reguleres noget; det er jeg villig til at forhandle om i et Udvalg, saaledes at der eventuelt kan opnaas Enighed ogsaa om dette.

Jeg skal atter tillade mig at udtale Haabet om, at Lovforslaget snart maa blive gennemført i Rigsdagen.

Jens Sørensen (Smørum): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte, at dette Forslag kun havde meget ringe Betydning, idet det for de kommunale Skatters Vedkommende ikke betød stort, om Ejendomsskylden var høj eller lav. Man naar der er en Gruppe af Ejendomme indenfor en Kommune, som faar Nedsættelse, saaledes som Tilfældet var ved 7de almindelige Vurdering, hvor Landejendommene fik en Nedsættelse, de almindelige Gaarde paa 10, de store paa 15—20 pCt., saa betyder den deraf følgende Stigning af Ejendomsskyld og Grundskyldpromillen en Skatteforskydning fra Landbrugsejendommene hen paa andre Ejendomme i Kommunen. At det har denne Betydning, fik jeg at mærke, idet Grundejerforeningerne i Byerne i mit Distrikt indkaldte til Møder og protesterede; de vilde ogsaa have en Nedsættelse. Det kunde de nu ikke faa, det var der ingen Begrundelse for, disse Grupper af Ejendomme var ikke faldet saaledes som Landejendommene. Og en Lettelse for en enkelt Gruppe af Ejendomme betyder ikke alene noget for Kommuneskatten, men ogsaa for Amtsskatten og ligeledes for Statsskatten, hvor vi jo har en fast Promille for Grundskyld og Ejendomsskyld. En Nedsættelse betyder altsaa mindre Skatter og er derfor ikke af saa ringe Betydning, som man vil give det Udseende af. I hvert Fald nærer de praktiske Landmænd en vis Ængstelse for et Prisfald paa Landbrugsejendomme, og saa gaar det ikke, siger de, at vi har saa stive, faste Regler, at der ikke kan ændres i Vurderingerne før 1937. For vel kan de selv begære Ejendommene omvurderet, men selv om der er sket et Prisfald, vil der

ikke kunne tages Hensyn til det, og de skal selv betale Omkostningerne derved, og det er der ingen Grund til at kræve af dem. Lovforslaget er derfor ikke saa betydningsløst, som det ærede Medlem vil gøre det til.

Knud Kristensen: Jeg vil gerne takke Finansministeren for hans Tilsagn om Forhandling. Der var et Spørgsmaal, som Finansministeren ikke har faaet noteret, i hvert Fald svarede han ikke paa det, nemlig om der ikke kunde gennemføres Ændringer, hvorefter man fik Lov til ogsaa at tage Hensyn til Konjunkturerne, uden at de har givet sig Udslag i Ejendomspriserne. Det er jo en Kendsgerning, at Konjunkturerne ikke giver sig samme Udslag i Ejendomspriserne overfor alle Arter af Ejendomme; det tror jeg nok, de fleste er klar over.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Smørum) og det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), at hvis de havde hørt lidt efter, hvad jeg sagde, kunde de have sparet sig en Del af det, de sagde til mig. Jeg understregede nemlig, at Forslaget ingen Betydning havde i Henseende til at skabe Skattenedsættelse indenfor Kommunen, men det kunde selvfølgelig have den Betydning, at Skatterne blev flyttet. Det var det, de ærede Medlemmer paapegede, men det havde jeg allerede paapeget i Forvejen, saa det var ganske overflødigt at gøre den Bemærkning overfor mig.

Jeg forstod, at man er lidt fortrydelig over, at jeg har gjort nogle Bemærkninger her. Det er maaske, fordi man ikke selv har noget at sige, det skal jeg lade usagt, men i hvert Fald har min Begrundelse for det været, at da den højtærede Statsminister og derigennem Regeringen ved Rigsdagens Aabning bebudede en Nedsættelse eller en Forandring i Ejendomsskatterne under Hensyntagen til Konjunkturerne, og da dette var det første Forslag vedrørende Ejendomsskatter, vilde jeg gerne vide, om man med disse Udtalelser havde sigtet til dette Forslag, og hvis det var Tilfældet, vilde jeg søge at paavise, at dette Forslag ikke betød noget i Forhold til det, der kunde være Grund til at foretage. Jeg har derfor ikke selv noget Samvittighedsnag og synes ikke, jeg er gaet saa langt udenfor Sagen, men selvfølgelig bøjer jeg mig for Formandens Afgørelse i saa Henseende.

Endelig mente det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at Retfærdighed